

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 105. Martinus Bucerus Protestantium Præco mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](#)

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

hic Patriarcha Pœnitentiarii munus in sua Ecclesia exerceri prohiberet, inde Protestantes ab eodem pariter Confessionem, ut vocant, auricularem fuisse abolitam, perperam inferebant: Hasselius igitur in hoc suo libro demonstratum ibat, nequaquam Confessionem fuisse abrogatam, sed duntaxat usum eo tempore introductum, vi cuius non nisi unicus Sacerdos omnium Confessionibus excipiendis erat præpositus. Hic idem liber Synodo exhibitus, a Patribus fuit approbatus, continetque Dialogum inter duos Historicos Socratem, & Sozomenum, cui etiam Author præfationem adjecit, in qua totum Nectarii factum recensetur.

§. CV.

Martinus Bucerus Protestantum Præco mortuus.

Sleid. l. 22.

p. 809. **A**dulterina etiam reformatio hoc eo-
Melch. Adam dem anno Christi millesimo quin-
in vita Theol. gentesimo primo amisit Martinum Bu-
German. cerum Argentinensium Protestantum
Thuan. l. 8. *pag. 262.* *Bossuet. hist.* Præconem. Erat is Anno incarnationis Dominicæ millesimo quadringente-
Var. l. 3. simo nonagesimo primo Schlettstadii
Burnet. hist. natus, Vir satis eruditus, ac indole do-
de la ref. tom. cilis, magis tamen, quam Scholastico-
2. l. 1.p.247. rum quisunque alias in distinctionibus
inve-

inveniendis fœcundus. Excipiebantur Sæcul XVI.
eiusdem sermones avidis auribus; AC 1551.
quamvis enim stylo non nihil rudi ute-
retur, sua tamen corporis habitudine,
vocisque sono eloquentiæ vitium emen-
dabat. Hic idem Anno post Christum
natum millesimo quingentesimo sexto
institutum S. Dominici professus apud
suos ob ingenii aciem profunda eruditio-
ne excultam magni habebatur, cum
vero plura Lutheri opera incautius per-
volveret, ejusdem veneno seductus ha-
bitum, fidemque abjecit. Demum An-
no Domini millesimo quingentesimo vi-
gesimo primo Heidelbergæ saepius cum
Lutherò conferebat, ejusque doctri-
nam palam tradebat: verum Anno Sal-
vatoris nostri millesimo quingentesimo
trigesimo relicta Lutheri hæresi Zwing-
lii erroribus nomen dabat.

Postea Anno Christi millesimo quin-
gentesimo quadragesimo octavo Augu-
stam decernebatur, ut & ipse subscri-
beret concordiæ libro, qui vulgo *Inte-
rim* appellabatur. Evidem primo sua
approbatione, ac consensu accedere
contra plurimorum vota reluctaba-
tur, quinimo solitis suis exercitiis
vacaturus Argentinam redibat: at
nec ibidem longo tempore substitit;
postquam enim Cranmerus Cantuari-
ensis Archiepiscopus regnante Eduardo

IV.

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

IV. plurimum auctoritate , ac potentia valere cœperat , totisque viribus Protestantium sectam in Regnum inhere nitebatur , Bucerum rogari fecit, ut in Angliam contenderet , huic labori operam suam locaret unacum Petro Martyre , & Bernardino Ochino, qui itidem pro inchoanda spuria reformatione accersebantur. Itaque Bucerus in Angliam veniens , securum inter novos Protestantes , qui sub Eduardo jamjam suo numero invalecebant, asylum reperit , die tamen vigesima septima (*) Februarii anno ætatis sue sexagesimo primo animam evomuit, perhonorifice sepultus. In ejus quoque laudem Doctorum nonnulli Epitaphiis defuncto parentabant , ejusque corpus usque ad Majorem Ecclesiam plusquam duo hominum millia comitantur , illiusque exequiis intererant: nihilominus quarto , aut quinto post anno regnante Maria hujus hæretici corpus rursus exhumatum , & combustum fuit: postquam vero Elisabetha Regina Calvinistarum errores in Anglia resuscitare cœperat , illius quoque tumulum denuo erigi , ejusque memoriam pristinis honoribus restitui curavit.

Ali-

(*) Burnetus l. c. hujus hæretici obitum revocat ad diem vigesimam octavam Januarii.

Aliquot ante suum obitum diebus **Sæcul. XVI.**
 miserum Germaniæ statum deplorans, **A.C. 1551.**
 hæc in verba prorupit: „timeo, ne
 „forte neglecta disciplina circa castiga-
 „tionem impiorum, ac Verbi divini
 „Ministerium, in irritum cadat lauda-
 „bile desiderium tot proborum homi-
 „num, qui Ecclesiæ emendationem
 „tanto ardore peroptant: quapropter
 „vehementer peto, ut ea, quæ Eduar-
 „dus Rex pro restauranda Ecclesiæ dis-
 „ciplina statuit, solide etiam stabilian-
 „tur, & per universam Angliam reli-
 „giose observentur.” Ceterum Buce-
 rus quam plurima diversi generis com-
 posuit opuscula, & forte inter Prote-
 stantes præcipuus est, qui calatum su-
 um magis exercebat, atque in rebus
 reformationem concernentibus plus ce-
 teris laborabat. Magis insuper quam
 Calvinus Episcopalem Ordinem venera-
 batur, multumque Anglos commenda-
 bat, eoquod ringentibus etiam suorum
 confratrum quamplurimis, semper ta-
 men Episcopalem gradum illibatum te-
 nuissent. Nec ratione vero sat simili *Proteol. in*
Bucer. Flor.
 caret, quod Bucerus semper piarum
 actionum merita admiserit: præterea is *Rem. de*
orig. hæres.
I. 2. c. 11.
 Calvino acrius objectabat, quod de re-
 bus duntaxat juxta amoris, vel odii *Sander. hæ-*
ref. 215.
 sui vehementiam dijudicet, simulque
 nonnisi juxta suæ Phantasie impetum,
 vel

Sæcul. XVI vel amore, vel odio homines prosequuntur. Ceterum referunt Scriptorum nonnulli, quod Buccerus Judaicæ superstitioni adhærens mortem oppetiisset.

A.C. 1551.

§. CVI.
Calvini dolor ob Bucceri, aliorumque amicorum suorum mortem.

Qquamvis Calvinus in quibusdam religionis articulis a Buccero dissentiret, ægerrime tamen illius obitum ferebat, nec minus dolebat, ac mortem Joachimi Vadiani, qui Sancti Galli Consul, ac amplissimæ eruditionis Vir arcta Calvino amicitia junctus erat. Nihilominus acerbiori adhuc dolore Calvini animum torquebat suorum hostium factio, quæ exeunte hoc anno in apertas erumperat flamas; cum enim Calvinus a quadam urbe trans Rhodanum sita, ubi sermonem ad populum habuit, domum reverteretur, nonnulli ipsum ludibriis, ac cachinnis excipiebant, ejusque socius Raymунus in flumen præceps ruebat, eoquod noctu pons, quem transire cogebantur, ab eorum adversariis clam fuisse ablatus.

§. CVII.
Tumultus in Calvinum Genevæ suscitati.

Pa.